Retrobament feliç

Love of Lesbian, dissabte passat, en el primer dels dos concerts que el grup va oferir aquest cap de setmana a l'Auditori de Girona LLUÍS ROMERO.

Segurament els dos concerts que Love of Lesbian [http://www.loveoflesbianband.com/] va oferir a l' Auditori de Girona [http://www.auditori.girona.cat/cat/index.php] per celebrar el quinzè aniversari de l'equipament i per presentar el seu nou disc, V.E.H.N (Viaje épico hacia la nada) [http://www.open.spotify.com/album/0JZ2SeWiwq3mk7Po6yIeF8] , van ser l'experiència musical més similar a les que es disfrutaven abans del 2020. Les mascaretes no van impedir als fans lesbianos cantar a cor què vols unes lletres memoritzades amb intensa devoció i dramàtica interpretació. "Volem que demà aneu a la farmàcia a buscar pròpolis i una FFP2", va demanar Santi Balmes al cap de pocs minuts d'iniciar-se el concert de dissabte en el que era un retrobament més que desitjat per ambdues parts. I tot i que al públic gironí se li continuen penjant, en l'imaginari artístic, etiquetes de "feu glacial", amb Love of Lesbian el mite va caure d'una revolada amb els primers acords de Bajo el volcán. Asseguts, però poca estona, els assistents van optar per intensificar el ball amb l'expressivitat corporal a mesura que creixia també aquesta eufòria inherent a les melodies d'un grup que construeix els seus èxits buscant el crit plaent. Ballaven i cantaven els que eren contemporanis de la banda però també molts fans en una franja d'edat encara sense data de vacunació.

Love of Lesbian, que ha incorporat a la gira el percussionista Marc Clos i el baixista Ricky Faulkner, va estrenar algunes de les cançons de V.E.H.N., com El paso, que va servir de bis final perquè Balmes, a mode de coach, instés a tirar endavant. Però al llarg de les dues hores els fans van gaudir amb el que esperaven: Club de Fans de John Boy, Allí donde solíamos gritar, 1999, Planeador, Noches reversibles o Universos infinitos, així com un Torp de Cachitos de Hierro y Cromo. Hi ha, a més, una cuidada escenografia amb projeccions audiovisuals que acompanyen poèticament i amb encert les cançons aconseguint una plasticitat més que efectista. Així, amb el nou tema El mundo, Santi Balmes, situat damunt una projecció del planeta Terra, recordava el dibuix icònic d'El petit príncep. Dues hores de pop efervescent pensat per al gaudi incondicional i que és alhora el més satisfactori.

"Y al subir al taxi
Mis palabras
Son vapor de cristal
Y me dejo el alma
Cuando escribo en la ventana
"que sea cierto el jamás
¡Oh, cállate! " . @loveoflesbian [https://twitter.com/loveoflesbian?ref_src=twsrc%5Etfw] @auditori_gi [https://twitter.com/auditori_gi?ref_src=twsrc%5Etfw] #15anys [https://twitter.com/hashtag/15anys?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw] #concert [https://twitter.com/hashtag/concert?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw] pic.twitter.com/lVjBkMsw2a [https://t.co/lVjBkMsw2a]

— Gemma Busquets Ros (@gemmabusquets) June 5, 2021 [https://twitter.com/gemmabusquets/status/1401316460954279938?ref_src=twsrc%5Etfw]

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 08-06-2021, Pàgina 33
-El Punt Avui. Nacional 08-06-2021, Pàgina 27

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1981879-retrobament-felic.html